

گزارشی از مراسم پنجاه و ششمین سالگرد ۱۶ آذر روز دانشجو در سیدنی - استرالیا

این گزارش در حالی تهیه میشود که اخبار رسیده حاکی از سرکوب بی‌امان تظاهرات دانشجویان در ۱۶ آذر در شهرهای مختلف ایران و ادامه دستگیریها و زندانی کردن مردمی است که شجاعانه به صفوف متحد دانشجویان پیوستند.

مراسم که در پی فراخوان کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا در روز یکشنبه ۶ دسامبر در **نزدیک به محل** ساختمان " یادبود جنگ" در هاید پارک سیدنی برگزار شده بود، با یک دقیقه سکوت بیاد گرامی سه دانشجوی جانباخته در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در دانشگاه تهران، احمد قندچی، مهدی شریعت رضوی و مصطفی بزرگ نیا آغاز شد. پس از آن مجری برنامه، بخشهایی از بیانیه کمیته همبستگی را به همین مناسبت به زبانهای فارسی و انگلیسی ادا نمود که مورد توجه قرار گرفت. این بیانیه به همراه قطعنامه پایانی ضمیمه این گزارش هستند. اولین سخنران مهمان، خانم دیرا آدلاید، نویسنده، استاد دانشگاه و عضو هیئت مدیره انجمن قلم- شعبه سیدنی، ضمن تشکر، در ابتدا مختصراً به اهداف و عملکرد انجمن بین المللی قلم و بویژه ایجاد کمیته نویسندگان در زندان از سال ۱۹۶۰ در ۶۴ مرکز این انجمن (و شعبه آن در انجمن قلم سیدنی) در پاسخ به آزار، شکنجه، زندان و قتل نویسندگان توسط دولتها در سراسر جهان و تلاش این کمیته برای پایان دادن به سرکوبها اشاره نمود. وی با یادآوری عضویت انجمن نویسندگان ایران در تبعید، بخشهایی از هشدارنامه سال گذشته این نویسندگان به انجمن جهانی قلم را مبنی بر تشدید سرکوب و خشونت، زندان و شکنجه، تهدید و آزار نویسندگان، دانشجویان، فعالین سیاسی و مدنی توسط رژیم جمهوری اسلامی و در نهایت استمرار سی سال نقض حقوق انسانی و آزادیهای دموکراتیک (مانند آزادی بیان و قلم، جمعیت و تشکلهای مستقل) را ایراد نمود. ایشان همچنین در مورد دستگیری و زندانی شدن تعدادی از نویسندگان و روزنامه نگاران منجمله دو نویسنده و روزنامه نگار کرد عدنان حسن پور و صدیق کبودوند توسط رژیم و تلاشهای انجمن قلم برای پیگیری وضعیت آنها توضیحاتی داده و در پایان افزود: " ما این رژیم بیرحم و سرکوبگر را محکوم نموده و آرزوی آزادی و زندگی بهتر برای نویسندگان و مردم ایران را داریم".

سخنران بعدی این مراسم آقای جان بیلی معلم بازنشسته و عضو حزب کمونیست استرالیا با عبارتی از مارکس در ۱۵۰ سال پیش " دولت با ماشین و ارگانهای سرکوب اش قادر به ادامه حیات خویش است" به جایگاه ۱۶ آذر در شرایط جامعه ایران پس از کودتای ۱۳۳۲ و عملکرد قهرمانانه دانشجویان در چنان فضای اختناق و سرکوب پرداخت. وی ضمن اظهار همبستگی با جنبش آزادیخواهان مردم ایران علیه دیکتاتوری و سرکوب مبارزات دموکراتیک توسط رژیم جمهوری اسلامی، آن را با ادامه و الهام گرفته از مبارزات و فداکاریها و جانفشانیهای مبارزین گذشته دانست و افزود: " سه دانشجوی شهید واقعه خونین ۱۶ آذر قهرمان بوده و خواهند بود".

پس از آن با همراهی جمعیت شعارهائی داده شد و یکی دیگر از رفقای مجری در دو نوبت بین سخنرانها یاد جانباختگان مبارز استاد دکتر نجات الهی (آبان ۵۷) و زندانی دو رژیم، نویسنده و هنرمند کمونیست رفیق سعید سلطانیو (تیرماه ۶۰) را گرامی داشته و به سرکوب و کشتار هنرمندان و نویسندگان متعهد و مبارز توسط رژیم و برگزاری همزمان مراسم یازدهمین سالگرد " قتلهای زنجیره ای" در تهران اشاره کرد.

خانم سوزان پرایس سخنران دیگر این مراسم و نماینده اتحادیه ملی آموزش عالی دانشگاه نیوساوت ویلز و عضو "اتحاد سوسیالیست" استرالیا با تشکر از دعوت کمیته همبستگی اظهار داشت: " امروز ما یادمان ۱۶ آذر روز دانشجو را گرامی میداریم. هیچ جنبش انقلابی بدون شرکت و رهبری جوانان نمیتواند شکوفا شود. جوانان و دانشجویان ایران بار دیگر شجاعت خویش را در رویارویی با سرکوب بیرحمانه نشان داده اند. امروز تظاهراتی در سراسر ایران و جهان در شرف انجام هستند. طبق اخبار اینترنت در تهران تظاهرات از ۶ نقطه بسوی دانشگاه تهران صورت میگیرد". سوزان در مورد سیاست سرکوب رژیم نسبت به فعالیتهای اتحادیه ای، حقوق زنان، همجنسگرایان، آزادی بیان، و نیز تهدید به دستگیری شکنجه و یا اعدام فعالین مخالف رژیم نیز توضیحاتی داد. وی در بخشی از سخنانش به شکل گیری کودتای مرداد ۱۳۳۲، نقش سازمان سیا و حمایت دولتهای آمریکا و انگلیس در براندازی دولت مصدق و اعتصاب دانشجویان علیه دیدار نیکسون از ایران اشاره و تاکید نمود که: " این حرکت نه تنها اعتراض به سرکوب بعد از کودتا و نقش آمریکا در ایران، بلکه تلاشی برای شکستن فضای ترس و تهدید بعد از کودتا بوده است. ما باید از عمل این دانشجویان در مبارزه مان علیه سلطه امپریالیسم برای دموکراسی و سوسیالیسم الهام بگیریم." سوزان با شعار "زنده باد شهدای ۱۶ آذر" به سخنرانی اش پایان داد.

دیگر سخنران مهمان خانم دایان فیلدز از "سوسیالیست آترناتیو" بود. ایشان ضمن تشکر از دعوت و ابراز همبستگی با مبارزات دانشجویان و مردم ایران علیه رژیمهای دیکتاتور و قدرتهای امپریالیست، مورد سرکوب و پایمال نمودن حقوق کارگران (با ذکر نمونه هائی چون سندیکاها، شرکت واحد و نیشکر هفت تپه) و جنبشهای اجتماعی در ایران و سایر کشورها را یاد آور شد و بر ضرورت مبارزه علیه سرمایه داری و امپریالیسم نه تنها در ایران بلکه در استرالیا و سراسر جهان

تاکید نمود " مبارزه علیه دیکتاتوری و امپریالیسم فقط محدود به ایران نیست بلکه در همه جای دنیا باید این مبارزات صورت بگیرد." دایان فیلدز مسئله افزایش ۴۰.۰۰۰ نیروی نظامی در افغانستان توسط دولت امریکا را به پیش کشید و دولت استرالیا را بخاطر حضور نظامی اش در افغانستان و عراق و پایمال نمودن حقوق کارگران در اینجا بخشی از نظام سرمایه داری و امپریالیسم جهانی قلمداد نمود. لازم به ذکر است که در ۱۰ دسامبر روز جهانی حقوق بشر در سیدنی به اعتراض علیه جنگ در عراق و افغانستان اختصاص یافته و تظاهراتی در ساعت ۵.۳۰ عصر در تاون هال شهر صورت میگیرد. مجری برنامه با امتنان فراوان از سخنان و ابراز همبستگی مهمانان استرالیایی خطاب به آنان و جمعیت حاضر اعلام داشت که این سخنان و حمایتها ی شما در گزارش کمیته همبستگی انعکاس یافته و موجب امید و دلگرمی صدها هزار دانشجو و دیگر شهروندان ایران خواهد شد.

آخرین سخنران برنامه یک دانشجوی ایرانی سوسیالیست - که برای جمعیت حاضر همچون نماینده ای از نسل دانشجویان مبارز ایران مینمود - با حضور و سخنان خویش به این مراسم شور و غنای دیگری بخشید.

در بخش پایانی برنامه پس از قرائت قطعنامه ، سرود قدیمی "۱۶ آذر" پخش و نسخه هائی از بیانیه و قطعنامه به هردو زبان توزیع گردید. اعضا و فعالین سیاسی و آزادیخواه شرکت کننده در این برنامه ضمن حمل پلاکارد و شعارهایی بزبان فارسی و انگلیسی با همراهی صمیمانه خویش در شعارها و سرودهای قدیمی و انقلابی در بین قسمتهای مختلف برنامه، پخش سرود پایانی برنامه " ۱۶ آذر"، فضایی آکنده از حس همبستگی و اتحاد با مردم ستمدیده و مبارز و نسل جوان، پرشور و انقلابی ایران را بوجود آورده بودند. حتی مهمانان انگلیسی زبان ما تلاش میکردند همان کلمات را به فارسی تکرار کنند. سردادن این شعارها و سرودها، میز کتاب، حضور کارگران، دانشجویان، استادان، فعالین سیاسی و مردم آزادیخواه ایرانی و استرالیایی پلاکارد بزرگی که بر آن شعار قدیمی و همیشگی دانشجویان ایران " اتحاد، مبارزه، پیروزی" نوشته شده بود همراه با پرچمهای سرخ در قلب این گردهمائی و آغوش طبیعت شاداب و زنده هاید پارک این فضا را صد چندان پرشورتر و زیباتر جلوه میداد. این شعار در پایان چندین باره هردو زبان و با بالا بردن دستهای بهم گره خورده تکرار شد.

هاید پارک و خیابانهای مشرف به آن محاط به پل معروف دارلینگ هاربر و محل اپرا هاوس، دو دانشگاه، کتابخانه، پارلمان، تئاتر، موزه و گالری هنر، و چند اتحادیه کارگری ایالت نیوساوت ویلز هستند. این پارک زیبا در طی دهه های اخیر یکی از مکانهای تجمع عمومی در زمینه های مختلف مثل فستیوال های بزرگ هنری کشورهای مختلف، اعتراضات ضد جنگ، دفاع از مردم فلسطین، دفاع از پناهندگان بازداشتی، برگزاری روز جهانی زن و روز جهانی کارگر بوده است.

با تشکر و سپاس از همراهی فعالین و مردم آزاده ای که در این مراسم شرکت نموده و در رساندن هرچه وسیعتر صدای دانشجویان و مردم مبارز ایران به جهانیان به ما یاری دادند.

۱۸ آذرماه ۱۳۸۸

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا

proletarianunite@gmail.com

پنجاه و ششمین سالگرد ۱۶ آذر بر دانشجویان و مردم مبارز ایران گرامی باد!

با گرامیداشت ۵۶ امین سالگرد روز دانشجو ۱۶ آذر (۷ دسامبر) و یاد مبارزان و جانباختگان راه آزادی، عدالت اجتماعی و دموکراسی که در سنگر دانشگاه و هر جبهه ای الهام بخش مقاومت و جنبشهای اجتماعی علیه دیکتاتوری، نظام سرمایه داری و امپریالیسم جهانی بوده و هستند. مراسم روز دانشجو همانطور که در فراخوان کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا خوانده اید هر ساله در

ایران و خارج توسط دانشجویان و فعالین سیاسی برگزار میشود. روز دانشجویی امسال اما در پی جنبش اعتراضی میلیونی پس از تقلبات و کودتای انتخاباتی رئیس جمهوری در ۲۲ خرداد و کشتار و سرکوب گسترده مردم معترض بیدفاع در خیابانها از ویژگی خاصی برخوردار است. فرو ریختن مشروعیت کامل رژیم در چشم جهانیان، خیزش و نمایش قدرت میلیونی مردم و ضعف و ترس آشکار رژیم، و پیوند عمیق تر بین جنبش دانشجویی و مبارزات توده های ستمدیده برای کسب عدالت اجتماعی و آزادیهای دموکراتیک، نوید آینده ای روشن تر برای جامعه ایران است. امسال سنگر مقاومت و مبارزه در دانشگاهها و کوچه و خیابانهای ایران بیش از پیش در هم آمیخته است، سنگری مشترک در نبردی سهمگین با دژخیمان تا دندان مسلح.

۱۶ آذر، بعنوان اولین واقعه خونین در تاریخ جنبش دانشجویی ایران و نمادی از مبارزه علیه نظام سرمایه داری و امپریالیسم ارج گزارده میشود. پس از مبارزات پیگیر مردم ایران و ملی شدن صنعت نفت توسط دولت ملی دکتر مصدق - رهبر جبهه ملی- شرکت های بزرگ جهانی نفت، دولت آمریکا و انگلیس که پیش از آن در زمان رضا شاه سهم بسیار از نفت ایران میبردند و منافع اقتصادی و سیاسی شان با ملی شدن نفت و جنبش اعتراضی بخطر افتاده بود با حمایت درباریان، روحانیون و قدرتهای اقتصادی و سیاسی و نظامی داخلی وابسته به امپریالیسم و استعمار، و با کودتای علیه مصدق در ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ حکومت سلطنتی مستبد محمد رضا پهلوی پسر رضا شاه را به قدرت رساندند. ضعف و تعلل دولت مصدق در رهبری جنبش اعتراضی مردمی علیه درباریان و دخالت قدرتهای استعماری نیز در موفقیت این کودتا نقش مهمی ایفا نمود. در پی برنامه سفر ریچارد نیکسون معاون آیزنهاور- رئیس جمهوری آمریکا- به ایران، و مشاهده حرکت های اعتراضی مردم خشمگین، پلیس دانشگاه تهران را زیر کنترل شدید گرفته و در روز ۱۶ آذر در پاسخ اعتراض دانشجویان و شعار "دست نظامیان از دانشگاه کوتاه" بسوی آنها تیراندازی نموده، سه دانشجوی جوان آزادیخواه را از پای درآورده و تعدادی دیگر را مجروح میکنند. واقعه سیاسی ۱۶ آذر و یاد جانباختگان آزاده: مصطفی بزرگ نیا، احمد قندچی و مهدی شریعت رضوی همواره در حافظه تاریخی مردم ایران و جنبش دانشجویی زنده خواهد ماند.

مبارزات دانشجویان علیه دیکتاتوری و قدرتهای امپریالیست جهانی - که همواره و اکنون نیز با هدف تسلط بر منابع نفتی و ایجاد خاورمیانه بزرگ سالهاست که کشورها و مردم این منطقه را با توجیحات گوناگون و تحمیل کودتا، جنگ، اشغال، حملات نظامی و تحریم اقتصادی به فلاکت و ویرانی کشانده اند- متقابلا با شعار استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی و در اشکال مختلف ادامه داشته است. فزاینده ای از آن در چند برهه از تاریخ جنبش اجتماعی ایران برجسته تر است: در آذر ۱۳۵۳، تیرماه ۱۳۴۲، انقلاب ۱۳۵۷ علیه رژیم ستمشاهی و دخالت امپریالیسم، و اردیبهشت ۱۳۵۹، تیرماه ۱۳۷۸، آذر ۱۳۸۶ و اعتراضات عمومی پس از انتخابات خرداد ۱۳۸۸ علیه رژیم جمهوری اسلامی. در ابتدای شروع اعتراضات، نیروهای بسیجی و امنیتی رژیم در کوی دانشگاه تهران ۶ فعال دانشجویی را به قتل میرسانند. بعضی از دانشجویان معترض در خیابانها با شلیک گلوله، ضربات باتوم و یا بر اثر شکنجه در زندانها کشته شده اند. هم اکنون در سراسر ایران صدها دانشجو را بدلیل فعالیتهای صنفی و سیاسی و دفاع از حقوق خویش از تحصیل محروم، اخراج و یا به بهانه های مختلف به زندان افکنده اند. در سه هفته اخیر قبل از مراسم ۱۶ آذر بیش از ۹۰ دانشجو بازداشت و بعضی به احکام شلاق و زندان محکوم شده اند. سلمان سیما دانشجوی زندانی با دنده های شکسته از شکنجه زیر فشار شدید قرار دارد. این احکام نقض آشکار و بیشمارانه حقوق انسانی و دموکراتیک دانشجویان است. ما پاپامال نمودن حقوق پایه ای انسانی و سرکوب مبارزات دانشجویان آزادیخواه را محکوم میکنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط همه دانشجویان و زندانیان سیاسی هستیم. حق آموزش رایگان، حق تحصیل، آزادی بیان، فعالیت سیاسی و صنفی، تجمع و تشکل مستقل از حقوق مسلم دانشجویان و مورد حمایت مردم و دانشجویان مبارز و آزادیخواه جهان میباشد.

کارنامه قدرت مطلقه "ولایت فقیه" حکومت ارتجاعی و سرمایه داری جمهوری اسلامی با تمام جناحهای باصطلاح اصولگرا با سلطه اش بر بخش اقتصادی و نظامی و سیاسی، و اصلاح طلبان با سیاست شکست خورده شان در حل بحران اقتصادی و اجتماعی و تغییر قدرت سیاسی از بالا شامل موارد زیر است: سی و یکسال ظلم و سرکوب مداوم پایه ای ترین حقوق انسانی اکثریت مردم ایران در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، حقوقی و فرهنگی، سی و یکسال سرکوب آزادی بیان و مطبوعات، سانسور خبری و کنترل دولتی بر رسانه ها و ابزار ارتباطات عمومی، قتل های زنجیره ای مخالفان سیاسی و نویسندگان در داخل و خارج (هم اکنون در ایران یازدهمین سالگرد قتل دونویسنده محمد مختاری و محمد جعفر پوینده برگزار میشود)، کشتار جمعی زندانیان سیاسی، سی و یکسال نا برابری و تداوم استعمار و بهره کشی، گسترش فقر، بیکاری، اخراجهای وسیع، گرانی، اعتیاد، فحشا، کار کودکان، گسترش خصوصی سازی خدمات اجتماعی، کارخانجات صنعتی و منابع عمومی، معامله با قدرتهای امپریالیستی و سازمانهای مالی جهانی، حذف رایانه ها از کالاهای اساسی، عدم رفاه و تأمین اجتماعی، مسکن، آموزش و بهداشت رایگان عمومی، تبعیض جنسی، سنگسار زنان و اعدام همجنسگرایان، اعدام جوانان بجزمی که قبل از ۱۸ سالگی مرتکب شده اند، تبعیض در حق کارگران و پناهندگان افغانی، و سرکوب اقلیتهای ملی و مذهبی.

این کارنامه همچنین شامل سی و یکسال تلاش برای باصطلاح وحدت حوزه علمی و دانشگاه، رواج خرافات و قوانین مذهبی و برقراری ارگانهای نظامی و امنیتی و تحمیل احکام انضباطی در محیط دانشگاه برای کنترل و سرکوب دانشجویان و اساتید و سایر کارکنان، و مقابله با گسترش دانش و دستاوردهای علمی و استقلال دانشگاهها میباشد. رژیم بخوبی میداند که دانشگاه سنگر علم، روشنگری و مقاومت است و جنبش پیشروی دانشجویی دارای آگاهی و پتانسیل انقلابی. پس برای تثبیت حکومت قرون وسطی خویش با هر سلاح سیاسی،

ایدئولوژیکی و فرهنگی دست به تحمیق و سرکوب آنها میزند. مبارزات دانشجویان برای حقوق صنفی و سیاسی خویش در اردیبهشت سال ۱۳۵۹ زیر عنوان "انقلاب فرهنگی" با سرکوب خونین و بستن دانشگاهها همراه شد. در مقطع دیگری در ۱۸ تیر ماه سال ۱۳۷۸ زیر حاکمیت همین اصلاح طلبان دیروز و جنبش سبز امروز که همواره برای حفظ و بقای حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی کوشیده اند صدای اعتراض دهها هزار دانشجو و مطالبات برحق شان با خشونت سرکوب شد.

هر خواسته و اعتراض دانشجویان، کارگران، زنان، جوانان، معلمان، نویسندگان و هنرمندان، و فعالین سیاسی و حقوق بشر در هر گوشه ایران با توجیهاتی چون "اقدام علیه امنیت ملی، تبلیغ علیه نظام و یا برهم زدن نظم عمومی" با تهدید، دستگیری، ربودن، زندان، شکنجه، تجاوز و اعدام روبرو گشته است. رژیم جمهوری اسلامی که در ظاهر امضا کننده و متعهد به اجرای قوانین جهانی حقوق مدنی و سیاسی است برای بقای حکومت خویش در عمل با ایجاد جو ترور و وحشت در جامعه و اختناق بیشتر، علیرغم اعتراضات جهانی همچنان بیشرمانه به سرکوب و خشونت ادامه میدهد. اخیرا پنج عضو هیئت مدیره سندیکای کشت و صنعت نیشکر هفت تپه منجمله مدیران علی نجاتی بدلیل تشکیل سندیکای مستقل و اعتراض به عدم دریافت حقوق چند ماه شان و ناامنی شغلی زندانی شده اند. منصوراسانلو و ابراهیم مددی مدیر و نایب مدیر سندیکای اتوبوسرانی شرکت واحد تهران و حومه نیز به دلایل فوق دوران زندان خود را طی میکنند. گردهمایی مسالمت آمیز اول ماه می امسال با ضرب و شتم و دستگیری بیش از ۱۵۰ نفر در پارک لاله تهران روبروگشت.

خیزش مردمی این ماههای اخیر که به بهانه تقلب انتخاباتی شروع شد در واقع نتیجه سی و یکسال رنج، درد و خشم و تداوم مبارزه علیه ظلم و استبداد رژیم جمهوری اسلامی است. این جنبش اعتراضی و مترقی میلیونی که جوانان، دانشجویان و زنان ایران در آن نقش بسیار مهم و فعالی را در همبستگی با مردم داشته اند نیز امسال ویژگی خاصی دارد: توجه گسترده افکار عمومی جهانی بمدد تکنولوژی ارتباطات و تلاش جوانان و فعالین سیاسی در ایران و خارج در رساندن اخبار این جنایات و بیرحمی که آشکارا توسط نیروهای بسیجی و پلیس در این ۵ ماهه اخیر در خیابانها و زندانهای مخفی و علنی صورت گرفت بوده است. پس جای تعجب نیست اگر رژیم اسلامی که از پیشروی جنبش اعتراضی بوحشت افتاده در آستانه ۱۶ آذر مباردت به دستگیری و زندانی نمودن صدها دانشجو و تهدید به سرکوب تجمعات مستقل دانشجویی کند. جای تعجب نیست اگر دولت دستور بستن و کنترل ارتباطات تلفنی در این روز را مینماید و همراه با تعطیل رسمی روز یکشنبه ۱۵ آذر حتی روز شنبه ۱۴ آذر تمام مدارس و دانشگاههای ایران تعطیل اعلام میشوند. برنامه ای که با هدف خالی نمودن شهرها و دانشگاهها و در واقع برای مقابله با تجمعات و تظاهرات دانشجویان و گسترش عمومی آن است.

اما دانشجویان مبارز ایران مانند سالهای گذشته با شعارهای محوری خویش چون: "دانشگاه پادگان نیست"، "آزادی و برابری"، "جنبش دانشجویی متحد جنبش کارگری و زنان"، "مرگ بردیکتاتور"، "نه به ارتجاع جمهوری اسلامی، نه به امپریالیسم"، "نه جنگ، نه تحریم" و "سوسیالیسم یا بربریت" به میدان مبارزه میایند. جنبش دانشجویی با بهره گیری از تجربیات تاریخی گذشته قوی تر و مصمم تر از همیشه با پشتیبانی سایر جنبشهای اجتماعی مترقی و در اتحاد با طبقه کارگر - که در سالهای اخیر با اتکا و آگاهی به قدرت جمعی و نقش پیشروی خویش در روند مبارزات طبقاتی و تحولات و تغییرات اجتماعی و سیاسی از پائین و نه اصلاحات از بالا، اعتماد بنفس و توان بیشتری یافته اند - بار دیگر و بار دیگر برای بزیر کشیدن حکومت دیکتاتوری و درهم شکستن مناسبات ناعادلانه سرمایه داری و برقراری جامعه ای برابر و آزاد با یک استراتژی سوسیالیستی به میدان مبارزه خواهند آمد.

(۷ دسامبر ۲۰۰۹) ۱۶ آذر ۱۳۸۸

زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد همبستگی جهانی علیه دیکتاتوری، نظام سرمایه داری و امپریالیسم!

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرا لیا

proletarianunite@gmail.com

قطعهنامه بمناسبت پنجاه و ششمین سالگرد ۱۶ آذر، روز دانشجو در ایران

با تشکر از شما عزیزان برای شرکت در این مراسم

با گرمی داشت ۱۶ آذر (رو دانشجو) و با یاد همه آنهایی که در راه آزادی و دمکراسی در سنگر دانشگاه جان دادند تا پرچم مقاومت و مبارزه را در برابر ارتجاع و امپریالیسم برافراشته نگه دارند.

۱۶ آذر روزی که یادآور مبارزات دانشجویان علیه نظام های دیکتاتوری و سرکوب گر سلطنتی و جمهوری اسلامی از يك سو و مداخلات امپریالیستی از سوی دیگر است. محمد رضا شاه دیکتاتور ، با خشم می گفت نمی دانم چه مشکلی است که هر کسی پایش به دانشگاه باز می شود در صف خرابکاران (بخوان، نیروهای انقلابی) قرار می گیرد و دیکتاتور بعدی، آیت الله خمینی دانشگاه را مرکز فساد می دانست و در بهار سال ۱۳۵۹، فرمان سرکوب و کشتار دانشجویان و بستن دانشگاه ها را صادر نمود. دانشگاه ها، اما همچنان سنگر مبارزه می باشد و هر ساله شاهد اخراج، زندان و اعدام دانشجویان به بهانه های مختلف می باشیم. سرکوب دانشجویان در تیرماه ۱۳۷۸، را بیاد داریم. در ایران، دانشجو نشانه مبارزه با ارتجاع و نابرابری خواهد ماند. دانشجویان ایران، همگام با کارگران، زحمتکشان و سایر نیروهای مترقی در صف اول مبارزه علیه بی داد رژیم های سرکوب گر بوده اند. در جریان مبارزات اخیر مردم ما علیه رژیم سرمایه داری حاکم، ده ها دانشجو کشته و صدها نفر اخراج و زندانی شده اند. با آغاز باز گشایی دانشگاه ها در مهر ماه امسال و شروع نبرد جانانه دانشجویان با حکومت جمهوری اسلامی، میر حسین موسوی، از رهبران جنبش سبز حکومتی به وحشت افتاد و در مذاکرات با نمایندگان مجلس رژیم، هشدار داد که مبارزات مردم و بویژه جنبش دانشجویی روز بروز رادیکالیزه می شود. مردم در حال گذار از همان جمهوری اسلامی ای هستند که میر حسین موسوی نه يك کلمه بیشتر و نه يك کلمه کمتر آن را خواهان است.

وحشت رژیم جمهوری اسلامی از مبارزات کارگران، دانشجویان و دیگر گروه های اجتماعی، همچون، زنان، جوانان و غیره، موجب تشدید سرکوب، قتل و تجاوز، زندان و شکنجه روز افزون، دستگاه های قدرت نسبت به مردم شده است. رژیم در جلوگیری از حرکت های خروشنده جنبش دانشجویی تا پیش از ۱۶ آذر، نزدیک به صد فعال دانشجویی را از محل کار، تحصیل و زندگی آنها ربوده و به زندان ها انداخته است. صدها کارگر و زحمتکش شهری را تنها بخاطر مبارزه برای زندگی بهتر به اسارت انداخته که اخیرا دستگیری های گسترده فعالین سندیکای کارگران هفت تپه را شاهد بوده ایم.

متأسفانه در خارج از کشور، همراهی ایرانیان با مبارزات مردم کشورمان، با تعلل و محافظه کاری بسیاری همراه بوده است. بخشی از مدافعان رژیم گذشته و فعلی ایران در تلاشند که با قلب واقعیت های تاریخی و از بین بردن حافظه تاریخی مردم ما و ظاهراً تحت عنوان متحد کردن ایرانیان مقیم خارج از کشور زیر شعار، " همه باهم"، جنبش را در واقع به زیر شعار " همه با هم زیر پرچم من" بکشانند. با وجود آزادی نسبی ابراز عقاید و نظرات در کشورهایی همچون استرالیا، متأسفانه این افراد، با منحرف کردن همراهی ایرانیان ساکن این کشورها، همان شعار فریبکارانه آیت الله خمینی در " همه باهم" بودن را تداعی می کنند.

تاریخ مبارزاتی صد سال اخیر بویژه بعد از جنبش مشروطیت نشان می دهد که بدون بیان حقایق و واقعیت های تاریخی . بدون دفاع از خواست های دموکراتیک ، مترقی و عدالت خواهانه توده های مردم نمی توان هیچ قدمی در راه آزادی در ایران از قید حاکمین برداشت به همین دلیل به اعتقاد ما، جبهه وسیع و دمکراتیکی از همه نیروها و فعالین سیاسی که دلشان برای مردم و زحمتکشان می تپد، می توانند با حفظ استقلال فکری و نظری خود، نیروی قدرتمندی در مقاومت علیه سرکوب جمهوری اسلامی بوجود آورند. ما خواهان :

۱- آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی

۲- لغو اعدام و شکنجه به هر شکل و اجرایی

۳- آزادی و برسمیت شناختن تشکل های مستقل و حقوق صنفی -سیاسی دانشجویان

۴- آزادی اندیشه و بیان

۵- برچیدن ارگان های نظامی و امنیتی از دانشگاهها ، و لغو احکام انضباطی از محیط دانشگاه

۶- آزادی بی قید و شرط تمام فعالین جنبش دانشجویی و پرداخت غرامت به خانواده های دانشجویان زندانی و جانبخته

۷- به محاکمه کشیدن تمام افرادی که در سرکوب جنبش دانشجویان دست داشته اند

۸- ایجاد ارتباط و سيعتر بين جنبش کارگری و دانشجویی در جهت شکل دهی مبارزات هماهنگ

پيش به سوی درهم شکستن مناسبات ديکتاتوری حاکم و برقراری نظامی ديمقراطیک و عادلانه در ایران

زنده باد سوسیالیسم

اتحاد ، مبارزه ، پیروزی

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا آذر ۱۳۸۸

About the Writers in Prison Committee

International PEN established the Writers in Prison committee in 1960 in response to the harassment, torture, imprisonment and murder of writers by governments around the world. Through its letter-writing campaigns and lobbying of foreign and local governments, PEN seeks to end both custodial and non-custodial forms of repression of writers' free expression. Over the years, many writers have been released from prison, largely due to the international pressure brought about by PEN and other organizations. Nevertheless, these abuses show no sign of abating.

The WiPC team alerts the PEN membership of urgent cases keeps it abreast of developments on individual cases of attacks as well as global trends affecting free expression and gives advice on actions and campaigns. These include protest letters, lobbying governments, and public awareness raising.

Today there are Writers in Prison Committees in 64 PEN Centres worldwide.

Over 120 Sydney PEN members have registered to join us in sending appeals on behalf of writers harassed, censored, imprisoned and murdered. The following areas are considered to be of particular concern to our members:

- Vietnam, the Philippines and Thailand
- Burma
- China

Sydney PEN members wishing to get involved in Writers in Prison work can do so by contacting our office. Please click here to read a letter from the Chair of our Committee, Gaby Naher.

Sydney	PEN's	Writers	in	Prison	Committee
Gaby		Naher,			Chair
Caroline					Lurie
					Sara Dowse